

پیام نوین

شماره ۱۲

مهر ماه ۱۳۶۲

سال پنجم

م . س . علی آذری

علی اکبر خان نقاش باشی

هزین الدلوه

دیر گاهیست که اینچنان در باره تألیف کتابی در خود جلالت شأن «هنرمندان ایران» که حاوی حقایق زندگی و آگنده از نحوه فعالیتهای هنری آنان باشد، میاند بیشیدم.

اندیشه عرضه چهره‌های دوخشان و تابناک هنر رفته رفته جان می‌گرفتند. شعله‌ئی که در کانون وجود برای زنده کردن نام پایه گذاران هنر معاصر ایران فروزان بود، برای بوجود آوردن امکانات تدوین و چاچنین کتابی، دوز بروز و آن‌بآن فروزان نمیشد.

در بهمن سال ۱۳۳۸ برآن شدم، که این اندیشه عالی را عرضه کنم تاشاید برای پایدار ساختن نام هترمندان، مرایاری کنند تا بتوانم این امر خطیر را که بر گرده نحیف خود تحریل خواهم کرد بنحو شایسته و آبرومند بانجام برسانم.

در نامه‌ئی که به چند تن استاد و نویسنده‌گان و شاعران و هنرمندان تقدیم داشتم متذکر شدم که نگارنده تاکنون نوزده جلد کتاب کوچک و بزرگ، که اغلب آنان مر بوط به تاریخ باستانی و معاصر ایران است، اعم از نظم و نثرنوشته و منتشر ساخته‌ام. ولی در تدوین هیچیک از آنها تایین اندازه نیازمند باستمداد از ادب‌باب ذوق و طرفداران هنر بوده‌ام و مؤکدا نوشتم در مورد این کتاب که «تندکره هنرمندان» است بکومک همه هنرمندان

و هنر پروردان و هنردوستان نیازمندم و این نیاز مبرم وجدی است .
 بسیار بجاست که پیاس خدمات و زحمات اصولی و اساسی پایه گذاران
 هنر و هنرمندان معاصر که در عصر تاریک و دوران اختناق مروج هنر بوده اند
 خواه در فن موسیقی و خواه در رشته نمایش و سینما وغیره چه در قید حیات
 باشند و چه نباشند ، تجلیلی بسزا به عمل آید . واژهمت آنان در ترویج هنر ،
 بنحوی شایسته یادشود . زیرا ارباب هنر از هر رشته که باشند در ارشاد جامعه
 نقشی مهم و سهمی بسزا
 دارند .

از بازماندگان آنان
 و دیگر ارباب اطلاع
 استمداد میجوئیم . واژ
 هنرمندان کنونی ، از
 موسیقی دان بهر نوع
 که باشد . آهنگساز ،
 ترانه ساز ، نقاش ،
 هنر پیشه سینما و تئاتر ،
 کارگر دان و نمایشنامه
 نویس و مانند آن .
 تمنا کردم که شرح
 اجمالی زندگی و فعالیت
 های هنری خود را برایم
 ارسال دارند .

متأسفانه باین ندای مفید و ثمر بخش فقط سه نفر پاسخ مثبت دادند .
 که با عرض تشکر مجدد آن ذوات محترم را معرفی میکنم .
 ۱- بانو منتخب صبا ، همسر شادروان استاد ابوالحسن صبا .

۲- تیمسار سرتیپ مظفر مزینی ، که شرح حال شخصیتین پایه گذار
 سالون تئاتر در ذیرستان دارالفنون و هنر نقاشی و تئاتر ایران ، مر حوم میرزا
 علی اکبر خان «مزین الدوله» راهنم فرستادند .
 ۳- آقای جواد شهیدی فرماندار قوچان - که بطور اختصار شرح حال

مرحوم آقا صید علیخان دره گزی استاد شادروان استاد مملک الشعراه بهار را برایم ارسال فرموده‌اند.

نگارنده‌از بهمن ۱۳۳۸ تاکنون بانتظار دریافت پاسخ نامه خود از پیش از دویست نفر بود. ولی متأسفانه در طول این پنج سال پاسخی از آن ذوات محترم دریافت نکرد و چون با مطلع این تیر امیدم بسنگ اصابت کرد، مصمم شدم ابتکار درج شرح حال مرحوم «مزین الدوله» و «صادق علیخان» دره گزی را به مجله «بیام توین» اختصاص بدهم.

مرحوم میرزا علی‌اکبرخان نقاش باشی «مزین الدوله» در پیستم ریس الثانی سال ۱۲۶۳ هجری قمری در نطنز کاشان بدنیا آمده است. قبل از آن که به اروپا برود با اقبال‌الدوله و صاحب اختیار که دو برادر بودند همدرس و همبازی بوده و با آنان نسبت داشته است.

در سن ۱۲ (دوازده) سالگی جزو اولین شاگردانی که در زمان ناصر الدین شاه قاجار بنا به پیشنهاد امین‌الدوله کاشانی برای تحصیل بارو بآغاز اعزام گردیدند (وازجمله مرحوم مهندس‌الممالک غفاری و مرحوم مؤید‌الدوله گرانایه و مرحوم مشاور‌الملك محمودی بودند) پیاریس اعزام شد.

مرحوم مزین‌الدوله در فرانسه پس از طی مدارس متوسطه و عالی داخل مدرسه هنر‌های زیبا گردید و در این مدرسه موفق باخذ دیپلم شده و در صنعت نقاشی- مجسمه سازی - موسیقی - صنعت تأثر و تهیه پیش تنها فرد ایرانی مطلع بود و در تمام دوره تحصیل بین‌دانش آموزان و دانشجویان همدوره خودحتی در ورزش شاگرد اول بوده است. پس از خاتمه تحصیلاتش نیز مدتها به منظور تکمیل صنعت نقاشی در فرانسه ماند و نزد عالیترین و معروف - ترین نقاش فرانسه موسوم به «انگر Enger» بفرا گرفتن و تکمیل نقاشی پرداخت.

مرحوم مزین‌الدوله بمختص مراجعه‌ای از و معرفی بحضور ناصر الدین شاه قاجار از طرف شخص شاه بعلت علاقه مفرطی که بفرانگر فرنز زبان فرانسه و صنعت نقاشی داشت به معلمی و پیش خدمتی مخصوص انتخاب گردید و ضمناً مأمور شد که در دارالفنون یعنی عالیترین دیپرستان آن‌زمان تدریس زبان فرانسه نموده و موسیقی‌بانوت و نقاشی را بالاصول صحیح بعده‌ئی از دانشجویان داوطلب تعلیم دهد و از جمله شاگردان نقاشی آن‌کلاس مرحوم کمال‌الملک غفاری و مصوّر‌الممالک میباشند.

در همین زمان مرحوم ناصرالدین شاه مرحوم مزین الدوله را مأمور نمود که در ایران برای نخستین بار تأثیری با اصول صحیح و همانطور کادر اروپا معمول بوده است دائر نماید و پیسهاویکه در آن تأثیر باشی نمایش داده شود بوسیله خود مرحوم مزین الدوله ترجمه یا تهیه بشود که مشارکیه هم سالون دارالفنون را برای این منظور انتخاب نموده بود و مرحوم ناصرالدین شاه نیز در شباهی نمایش شخصاً در محل مخصوص که برای معظم لاعین شده بود عاضر میشد. بر حسب اظهارات خود مرحوم مزین الدوله شاه به تأثیرهای اخلاقی نهایت علاقه را داشت و از هر گونه کوبک و مساعدت و تشویق کار کنان در این - مورد فروگذار نمی کرد. دیس از چندی مرحوم مزین الدوله را رامآمود کرد که محل بزرگتر و مناسبتری برای تأثر در نظر گرفته و سائل را از هر جهه فراهم نماید. با توضیحات بالا باشی مرحوم مزین الدوله را نخستین دیپلمات فرانسه - موسیقی با نوت و نقاشی با اصول علمی و ایجاد گفته ناتر در ایران دانست. مزین الدوله در ادبیات فرانسه بقدرتی متفاوت بود که در فرانسه او را ملقب به «دایرۃ المعارف متاخرک» نموده بودند و ضمن عضویت در آکادمی فرانسه به اخذ نشان مخصوص آکادمی (لژیون دونور) بفتخر گردید. و در مسافرتهای بعدی که بار و بار اکبر در کشور فرانسه بود پیشنهاد شد که در آنجا بماند تا از تحصیلات و اطلاعات و معلومات او استفاده نمایند و ای وی بعلت علاقه بکشور و عشق بهین عزیزش این پیشنهاد را پذیرفت.

جز اید فرانسه در آن زمان مقالاتی در مخصوص شخصیت علمی این مرد دانشمند نوشته اند که این مختصر گنجایش درج آنها را نداد.

مرحوم مزین الدوله از کلیه کشورهای اروپا نشانهای درجه اول آن زمان را از سلطان وقت دریافت نمود. از جمله نشان درجه ۱ لژیون دونور و برگ خرمای فرانسه از «ناپلئون سوم» و صلیب آبی از «ولهلم امپراطور آلمان» و «سنت استانیسلاس از امپراطور روسیه» و نشان «دیکتوریا از پادشاه انگلستان» و نشان درجه ۱ علی از فرانسوی ژوژف پادشاه اطربیش ضمناً پادشاهان مزبور برای تجلیل از ممتاز علمی و فرهنگی وی از هر گونه محبت نسبت باین مرد دانشمند فروگذار نکردند.

مرحوم مزین الدوله بر حسب دستور ناصرالدین شاه مأمور نزمه کتاب لفت فرانسه موسوم به (بیمان) «Diamant» بفارسی شد و این دیکسیونر دارای پنجاه هزار لفت بود که پس از سی سال ذحمت بالآخر در زمان سلطنت احمد شاه قاجار خاتمه یافت و چون در ایران بعلت فقر مالی

موفق بچاپ آن نشدند بر حسب تقاضای سفیر فرانسه در ایران بفرانسه فرستاد شد که در همانجا چاپ و مورداستفاده مدرسه السنه ذبانهای خارجه قرار گردید و این کتاب لغت موسوم به (مزین اللげ) است.

از تألیفات دیگر مشارالیه سه جلد کتاب (لغت - افعال فرانسه - مکالمه) مخصوص تدریس زبان فرانسه است، که در دارالفنون بوسیله خود مرحوم مزین الدوله تدریس میشده است. و در آن موقع بهترین و سهلترین متدهای تدریس بوده است. همچنین کتاب نوت موسیقی او لین دفعه در ایران بوسیله مرحوم مزین الدوله نوشته شده است و تا آن زمان موسیقی بانت متداول و معمول نبوده است. (۱)

مرحوم مزین الدوله پس از مرحوم ناصر الدین شاه بر حسب دستور مظفر الدین شاه چند سفر با روپا رفت و در مراجعت بیشتر وقت خود را به تهیه کتاب لغت مذکور مصروف نموده و در زمان احمد شاه بر حسب تقاضای رجال وقت بریاست کلاس ویژه شاه و برادرش محمد حسن میرزا و لیعهد تعیین گردید و در تمام دوره سلطنت احمد شاه به معلمی زبان فرانسه و ژنرال آجودانی شاه منصوب بوده و بقدرتی مورد احترام شاه بوده است که او را همیشه و در هر موقع بدردانشمند خود مینامیده است. و نسبت با نمر حوم احترام خاصی قائل بوده است.

پرده‌های نقاشی مرحوم مزین الدوله اکنون در موزه کاخ گلستان و سایر عمارت‌های سلطنتی کاخ هزار بور وجود دارد که امروز جزو پرده‌های نقاشی نفیس و ذیقیمت بشمار میرود.

این مرد دافشمند حداقل نیم قرن بفرهنگ ایران خدمت نموده و با تعلیم و تربیتی که بعده داشت تروت معنوی بزرگی برای کشور خود باقی گذاشت و اکثر رجال و دانشمندان امروز در کلاس او تحصیل نموده و از تعالیم این مرد بزرگ بیهوده‌مند و برخوددار شده‌اند و در اوائل سلطنت احمد شاه فاجار نیز یک سال عهده داریاست مدرسه علمیه که در آن زمان در اول خیابان شاه آباد فعلی واقع بوده است گردید.

تاریخ فوت آن شادروان در روز عید غدیر سال شمسی ۱۳۱۲ (یکهزار و سیصد و دوازده) در سن ۸۹ (هشتاد و نه) سالگی با سکته قلبی میباشد. تهران ۱۳۴۲/۵/۲۳

(۱) کتابی است در تحریری موسیقی و شامل درس‌هایی است که مسیو لو مر رئیس مدرسه موزیک میداد و توسط مزین الدوله ترجمه شده و بصورت سوال و جواب است که با چاپ سنگی بطبع رسیده.